

Tex Willer

Ἐκεῖ πού θρέφεται τό σκοτάδι

Τό ἀποκρουστικό πρόσωπο τῆς σύγχρονης Ρόκ μουσικῆς

Οἱ Cradle of Filth (στά ἑλληνικά «Ἄντρο τῆς διαφθορᾶς» ἢ «Λίκνο τῆς ἀκαθαρσίας») τό ὄνομά τους τό διάλεξαν, διότι, ὅπως λένε, «ταιριάζει στήν μουσική μας» καί σ'αυτό πού εἴμαστε»¹. Οἱ C.O. F. Δέν εἶναι κάποιο συγκρότημα ἄγνωστο γιά τούς ὁπαδούς τῆς heavy metal μουσικῆς. Ἀποτελοῦν «τό πιό ἐπιτυχημένο ἐμπορικά black metal συγκρότημα τοῦ πλανήτη»². Μιά μικρή περιγραφή τῆς μουσικῆς τους ἀπό συντάκτες τοῦ εἴδους: «Βαρειές, δυναμικές, τσαμπουκαλιδικές καί μελωδικές ὅσο πρέπει (κιθάρες)...Ἐχοντας πάρει βάσεις ἀπό παραδοσιακό metal τύπου IRON MAIDEN (δηλαδή διπλές κιθαριστικές ἁρμονίες) καί ἀπό παλαιομοδίτικο thrash καί death metal, τά ἔχουν ἀναμίξει μέ gothic ἀτμόσφαιρα καί black metal αἰσθητική! Ὁ ἐφιάλτης πού δημιουργοῦν τά ...πλήκτρα ἐναρμονίζεται ἀπόλυτα μέ τή δαιμονική φωνή τοῦ Danni, ὁ ὁποῖος καί αὐτός παραδόξως ἔχει πάψει νά θυμίζει τόν Daffy Duck! Οἱ κιθάρες, ὅταν δέν μάς βομβαρδίζουν μέ ἐκρηκτικά riffs συναγωνίζονται τίς μελωδικές γραμμές τῶν πλήκτρων, τίς ὁποῖες ὑποβοηθοῦν ιδιαίτερα πετυχημένα τά σκοτεινά ὀπερετικά φωνητικά! ...μπαράζ ἐναλλαγῶν ρυθμῶν, ταχυτήτων καί μελωδιῶν. Κύριο μέλημα τοῦ συγκροτήματος εἶναι ἡ δημιουργία τῆς σωστῆς ἀτμόσφαιρας, ἔτσι ὥστε νά σέ μεταφέρει αὐτόματα στόν κόσμο τοῦ «Midian»[δηλαδή στήν γῆ Μαδιάμ, βλ Πράξ. 7,29], τόν τόπο πού κατοικοῦν ὅλα τά πλάσματα τῆς νύχτας. Οἱ C. O. F. τό καταφέρνουν αὐτό ἄψογα, δίνοντας ἕνα συμφωνικό χαρακτήρα στό album, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι ὑστεροῦν σέ ἐπιθετικότητα...»³

Μέλη τοῦ συγκροτήματος εἶναι οἱ: Danni Filth (τραγουδιστής, στιχουργός καί κύριο μέλος τοῦ συγκροτήματος), Paul Allender (κιθάρα), Jian Pyres(κιθάρα) Robir Graves (μπάσο), Adrian Erladson (τύμπανα), Martin Powell(πλήκτρα). Μέχρι σήμερα κυκλοφόρησαν τούς ἐξῆς δίσκους «The principle of evil made flesh», «Vampire Dusk... and her embrace» «Cruelty and the beast», «Midian».

¹ Περιοδικό «Metal Invader» τ.2, 12/1996

² M.I. 49,11/2000 . Τό black metal εἶναι ἀπό τά πιό ἀκραῖα παρακλάδια τῆς heavy metal, πραγματικά μαῦρο (black), ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀτμόσφαιρα πού δημιουργεῖ καί τίς σατανιστικές καί ἀποκρυφιστικές ἀναφορές.

³ ὅπου πρ.

Οι βλασφημίες

Οι C.O.F. δέν αντιτίθενται άπλώς θεωρητικώς στήν πίστη του Χριστιανισμού. Βρίζουν μέ τό χυδαιότερο τρόπο αυτά τά ίδια τά ιερά πρόσωπα τής πίστεως μέ λόγια και εικόνες στά έξώφυλλα των δίσκων τους, τίς άφίσσες τους, τίς μπλουζες(t-shirts) πού φτιάχνουν για τους όπαδούς τους. Επιτίθενται δέ αποκλειστικώς προς τόν Χριστιανισμό, όπως και τά άλλα συγκροτήματα του είδους(π.χ. οι Christian Death, μέ τους όποιους συνεργάζονται στενά οι C.O.F.). Παραθέτουμε μερικά δείγματα των βλασφημιών τους:

«Άνοιξη του 1996. Τό «Vampire: Dark Fairytales in Phallustein» κυκλοφορεί και συγκλονίζει... Οι πωλήσεις του «Principle of evil made flesh» δημιουργούν ένα budget ικανό νά τροφοδοτήσει τά φιλόδοξα εικαστικά σχέδια των Βρετανών. Αίμα και σάρκα και άκόμη περισσότερη σάρκα σ'ένα καλλιτεχνικώς πορνογραφικό lay out αποκορύφωμα του όποιου αποτελεί τό έξώφυλλο, όπου ή μελαχροινή δαιμόνισσα περιθάλλει μιά «άγνή ξανθιά στολισμένη μέ άκάνθινο στεφάνι και λευκό σεντόνι σε συμβολισμό ενός θηλυκού Χριστού...

T-shirts μέ σάρκα σε βλασφημίες(βλέπε άνάποδα σταυρωμένος θηλυκός Χριστός μέ τή διάσημη λεζάντα «Desire me like Satan») t-shirts μέ fetish⁴, t-shirts μέ «παράνομες» βλασφημίες (βλέπε καλόγρια νά «τή βρίσκει» μέ ένα σταυρό υπό λεζάντα « Vestal masturbation» και νά «στέλνει» έναν άμοιρο νέο στή φυλακή!) posters, σημαίες⁵. Στο έξώφυλλο του «Cruelty and the beast» «δά βρούμε πέρα από τήν κόμισσα έναν κερασφόρο Danni νά κρατά τό άκάνθινο στεφάνι του έσταυρωμένου χαμογελώντας...»⁶.

(Άπό συνέντευξη μέ τόν τραγουδιστή, στιχουργό και βασικό μέλος του συγκροτήματος Danni).

-Ή φράση «Jesus is a cunt»⁷, πού βρισκόταν τυπωμένη στο γνωστό t-shirt σας και είχε όδηγήσει κι ένα όπαδό σας στα δικαστήρια, θά μπορούσε νά θεωρηθεί ως τό «γνωμικό» του συγκροτήματός;

-Ήταν μιά πρώιμη δήλωσή μας, τήν όποία βάλαμε σ'έκεινο τό t-shirt και πού άκόμη υποστηρίζουμε. Έμεις τότε είχαμε τά... νά τυπώσουμε αυτή τή γενναία δήλωση μας σε μπλουζάκι, όταν οι άλλοι δέν τολμούσαν: σήμερα, όλοι κάνουν πιά τό ίδιο. Τό motto μας είναι αυτό πού είχε πει ό Aleister Crowley, τό «do what thou will»⁸.

«I raped the Virgin Mary and hung the bastard Christ» άκατανόμαστες ύβρεις πού περιέχονται σε άφίσα τους πού διαφημίζει τό δίσκο τους «The principle of evil made flesh»⁹.

⁴ Δηλαδή φετιχιστικές αναφορές (βλέπε ναζιστικά καπέλα και λεσβιακοί έρωτες υπό λεζάντες «Nocturnat Supremacy»).

⁵ Razor, I, 4/ 2000.

⁶ όπου παρ.

⁷ Άκατανόμαστη βλασφημία.

⁸ M.Hammer. τ. 190, 10/2000. «Κάνε ό,τι θέλεις». Είναι από τους βασικούς νόμους του έμπνευστου του νεοσατανισμού Κρόουλυ, πού όδηγεί σε περιφρόνηση και ύποτιμήση του συνανθρώπου.

⁹ M.H. τ. 190, 10/2000.

Απροκάλυπτος Σατανισμός

Γιά τόν τραγουδιστή τους «Οί C.O.F. είναι ένα black metal συγκρότημα..Γιά μένα τό black metal ήταν πάντοτε ένα είδος;θεολογίας τό λιγώτερο»¹⁰. Τί είδους είναι αυτή ή θεολογία; Γιά τή θεολογία αυτή δέν υπάρχει καλό και κακό «τό καλό και τό κακό είναι κώδικες πού χρησιμοποιούν οί κατώτεροι πνευματικά άνθρωποι», λέει ο πρώτος ντράμερ τους Jon¹¹.

Η πηγή τής «θεολογίας» τους αποκαλύπτεται όταν ο δημοσιογράφος τούς ρωτάει «Είστε μιά μπάντα μέ έντονα θεατρικά στοιχεία εμπνευσμένα από τήν αποκριστική και Σατανιστική παράδοση. Πόσο σοβαρή είναι ή ένασχόλησή σας μέ αυτά τά θέματα και πόσο επηρεάζουν τήν καθημερινή σας ζωή»;

Jon : «Άσχολούμαστε αρκετά χρόνια ο καθένας ξεχωριστά μέ τόν αποκριστικό και τό Σατανισμό. Κάποια μέλη μας είναι σέ ύψηλό επίπεδο, τόσο από θέμα γνώσεων, όσο και από θέμα εμπειριών. Δέν είμαστε όμως από αυτούς πού τό διαφημίζουν σέ κάθε μας συνέντευξη γιά εμπορικούς λόγους. Έχω βαρεθεί νά διαβάζω μεγαλόστομες δηλώσεις από συγκροτήματα και μουσικούς. Αυτό είναι κάτι προσωπικό (σ.τ.σ. πού περνά όμως στή μουσική και δι'αυτής και στους οπαδούς τους). Είμαστε σέ επαφή μέ διάφορες οργανώσεις, αλλά δέν ανήκουμε πουθενά επίσης. Όταν παίζαμε στό Los Angeles ήρθε νά μάς γνωρίσει ή Zeena Lavey, κόρη του Anton Lavey (R.I. P) από τή Church of Satan. επίσης έδω στήν Άγγλία είμαι σέ επαφή μέ μέλη τής Golden Dawn (σ.τ.σ. «Χρυσή Αύγή», άγγλική σατανιστική όργάνωση) και διάφορους άλλους»¹².

«Όλοι μας οί στίχοι διακατέχονται από ένα αποκριστικό feeling κι εκεί συναντάμε τόν Crowley. Παρ' όλα αυτά είναι αρκετά ρομαντικοί πάντα στό σκοτεινό μονοπάτι βέβαια» λέει ο ντράμερ τους Jon¹³.

«Υπάρχουν βαμπίρ σήμερα;»

Ίδιαίτερη αναφορά έχουν οί C.O.F. στα βαμπίρ, τούς βρυκόλακες, σχεδόν σέ κάθε τους τραγούδι. Είναι από τά πρώτα συγκροτήματα πού άσχολήθηκαν συστηματικά μέ αυτά και άπετέλεσαν σταθμό ώστε και άλλα συγκροτήματα νά στραφούν πρós αυτή τή θεματολογία.

Σέ έρώτηση δημοσιογράφου πρós τόν ντράμερ τους Nicholas, «τί είναι αυτό πού σας γοητεύει στήν παράδοση αυτή (ένν. τήν βαμπιρική)», άπαντά: «Είναι μιά παράδοση ιδιαίτερα γοητευτική. Άπ' τή μιά μεριά υπάρχει ή σκοτεινή πλευρά κι άπ' τήν άλλη μιά έρωτική πλευρά και μιά ρομαντική διάσταση. Ό, τι έχει νά κάνει μέ παραδόσεις είναι πολύ έλκυστικό. Γιά παράδειγμα μένουμε σέ μιά περιοχή πού στό Μεσαίωνα έκαιγαν μάγισσες. Είναι ένας τόπος

¹⁰ Μ.Η. τ. 190, 10/2000.

¹¹ Μ.Η. τ. 2, 12/1996

¹² Μ.Η. τ. 49, 11/2000

¹³ Μ.Ι. τ.2, 12/1996

που' χει ιδιαίτερο μυστήριο. Πάντως ὅσον ἀφορᾶ τά βαμπίρ, αὐτή ἡ σύνδεση τοῦ σκοτεινοῦ μέ τό ἐρωτικό περνάει ἔντονο μέσα ἀπό τή μουσική μας».

Καί στήν ἐρώτηση τοῦ δημοσιογράφου, «Θά μπορούσες νά φανταστεῖς τήν ὑπαρξή βαμπίρ σήμερα; Πῶς θά 'τανε αὐτά;»

«Θά 'ταν ἀκριβῶς τά μέλη τῶν Cradle of Filth. Ὑπάρχουν βαμπίρ!»¹⁴.

Τό Image- Τό αἷμα καί τά τέρατα

Κάθε συγκρότημα προσπαθεῖ νά δημιουργήσῃ μιᾶ εἰκόνα, ἓνα image, τό ὁποῖο νά «πουλᾷ». Ἡ εἰκόνα πού ἔχουν δημιουργήσῃ οἱ C.O.F. εἶναι γεμάτη ἀπό αἷματα, τέρατα, βρυκόλακες, καί ὅ,τι πιό τρομακτικό θά μπορούσε νά ὑπάρξει. Οἱ ἴδιοι ἰσχυρίζονται πῶς « δέν τό κάνουν γιά τήν 'κονόμα». Γιατί ὅμως τό κάνουν; Θεμα προσωπικῆς διαστροφῆς; ἢ συστηματικοῦ προσηλυτισμοῦ;

Στό video-clip «From the Cradle to enslave» χρησιμοποιήθηκαν πάνω ἀπό 120 γαλόνια (540 λίτρα περίπου) ψεύτικου αἵματος ἐνῶ ἐμφανίζονται διαρκῶς διάφορα τέρατα (gnomes) καί βαμπίρ, στό τέλος δέ μιᾶ γυναίκα-βαμπίρ, πού σαγηνεύει τόν τραγουδιστή, βγάζει τήν καρδιά του καί τόν ὑποχρεώνει νά τήν φάει¹⁵. Αὐτό τό βίντεο-κλίπ θά προβάλλεται στό τμήμα «Θόλος τῆς χιλιετίας» τοῦ Μουσείου τῆς Βρετανικῆς Ἱστορίας...ὥστε νά παρουσιάζει τήν ἀρχαία ἀγγλική γλῶσσα (τήν ὁποία χρησιμοποιοῦν οἱ C.O.F. στούς στίχους τους) μέ σύγχρονη χρήση. Τό ἐκθεσιακό αὐτό βίντεο θά προβάλλεται ἐπίσης σέ σχολεῖα καί πανεπιστήμια σ' ὀλόκληρη τήν Ἀγγλία¹⁶.

Στίς συναυλίες τους παρουσιάζονται γυναίκες μέσα σέ κλουβιά, ἡμίγυμνες γυναῖκες¹⁷, ἐνῶ σέ μιᾶ ἀπ' αὐτές, σ'το Ἀστόρια τοῦ Λονδίνου (5-6-1998) ἔσπασαν ἓνα μεγάλο σταυρό!¹⁸

Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ δάσκαλος τοῦ νεοσατανισμοῦ Κρόουλυ εἶχε διδάξει σεξουαλικές διαστροφές πού θεωροῦσε «πράξεις σεξουαλικῆς μαγείας» καί εἶχε «πρακτική νά ἀφοδεύει πάνω στό χαλί καί νά ὑποστηρίξει πῶς τά κόπρανά του εἶναι ἅγια»¹⁹.

Καί γιά τούς C.O.F. « τό σέξ εἶναι ἡ κινητήρια δύναμη τοῦ πλανήτη»²⁰. Τά πιό σημαντικά πράγματα στή ζωή τους εἶναι: «vampires, perversion (διαστροφές), sex, Satan, music,... drugs (ναρκωτικά), ἄλκοολ»²¹.

¹⁴ M.H. τ. 143, 2/1996

¹⁵ Razor τ. 1, 4/2000 καί M.I. τ. 33, 7/1999

¹⁶ M.I. τ. 38, 12/1999

¹⁷ M.H. τ. 174, 6/1999

¹⁸ Βλ. ἔνθετο Horror, M.H. τ. 163, 8/1998

¹⁹ π. Ἀντωνίου Ἀλεβίζοπούλου, *Νεοσατανισμός*, Ἀθήνα, 1996, σελ. 119.

²⁰ M.I. τ. 49, 11/2000

²¹ M.H. τ. 143, 2/1996

« Ἀπ' ὅ,τι φαίνεται vampire γιά σᾶς σημαίνει ὁμορφες ἀμφισεξουαλικές γυναῖκες. Γιατί δέν χρησιμοποιεῖτε ἀρσενικά vampire ἀρχέτυπα πού εἶναι πιό ἐπικεντρωμένα στή δύναμη καί ὄχι στό σέξ»

Ἐμεῖς εἴμαστε τ' ἀρσενικά vampires.Οἱ γυναῖκες εἶναι ἀπλᾶ ἡ ὁμορφή πλευρά τοῦ θεάματος»²².

«Οἱ Cradle of Filth εἶναι πλέον μία αὐθάδης, «ἀποδιοπομπαία» ἐπιχείρηση»²³.

Καλλιτεχνικές ἐπιρροές καί διασυνδέσεις

Ἐμπνευστές τῶν C.O.F. εἶναι οἱ «Byron, Shelley, D' Annunzio, Nitzche, Crowley, Stoker, Beaudlaire, Poe»²⁴, βαμπερικές ταινίες καί βιβλία²⁵.

Ἐνα ἄλμπουμ ὀλόκληρο τό ἐμπνεύστηκαν ἀπό τήν αἱματοβαμμένη Οὐγγαρέζα κόμισσα Elisabeth Batory, πού τοὺς φάνηκε «ἀρκετά περίεργη καί ἀποτρόπαια γοητευτική!»²⁶.

Τό ἐξώφυλλο ἑνός ἄλμπουμ τους «εἶναι φτιαγμένο ἀπό τόν J. Potter, ὁ ὁποῖος ἔχει δουλέψει καί σέ ταινίες τρόμου, ὅπως τό Necronomicon»²⁷.

Ἡ συνεργασία τῶν C.O.F. μέ τόν Potter δέν εἶναι τυχαία « Οἱ εἰκόνες του προκαλοῦν τά ἴδια σκοτεινά, διεστραμμένα συναισθήματα στόν κόσμο πού προκαλεῖ ἡ μουσική μας. Εἶναι ἡ ἀντιστοιχία μας στό ὀπτικό ἐπίπεδο!...Εἶναι ἕνας...καταπληκτικός καλλιτέχνης ἀλλά μέ πολύ ἄρρωστο, διαστροφικό ἐσωτερικό κόσμο. Εὐτυχῶς γιά μᾶς, ἀποτυπώνει τήν γκροτέσκο αἰσθητική καί τό νοσηρό ψυχισμό του στήν τέχνη του»²⁸.

Καί οἱ ἴδιοι οἱ C.O. F. ἐτοιμάζουν μία ταινία τρόμου μέ σενάριο «ἀρκετά περίεργο, ἀκραῖο καί σοκαριστικό...Θά προβληθεῖ μόνο μέσῳ Internet γιά νά ἀποφύγουμε τά προβλήματα καί τή λογοκρισία. Ἔχει ἀπίστευτα ἀκραίες σκηνές»²⁹. «Πρόκειται γιά κάτι «ἄρρωστο»...μιά ψυχολογικά διαταραγμένη ταινία πού δέν θά περάσει τήν ἐπιτροπή λογοκρισίας σέ πολλές χώρες, καί αὐτό ἦταν μέσα στίς ἐπιδιώξεις τοῦ σκηνοθέτη Alex Chanton. Πάντως, ἤδη ἔχει δεχτεῖ προσφορές ἀπό καλωδιακά δίκτυα στίς ΗΠΑ, τόν Καναδά καί τήν Ἰαπωνία...»³⁰. Μέ

²² Μ.Ι. τ. 2, 12/1996

²³ Razor, 1-4-2000.

²⁴ Μ.Η. τ. 143, 2/1996

²⁵ Μ.Η. τ. 179, 11/1999.

²⁶ Μ.Ι. τ. 20, 6/1998

²⁷ Μ.Ι. τ. 49, 11/2000. «Νεκρονομικόν» εἶναι βιβλίον τοῦ Λάβκραφτ[1890-1973] πού ἀποτελεῖ θεμελιώδες κείμενο τοῦ διεθνούς σατανισμοῦ καί οἱ τελετές πού περιγράφονται ἐκεῖ στάθηκαν πρότυπο γιά τίς μαῦρες λειτουργίες τοῦ αἰῶνα μας(Βικτ. Νταγκουνάκη, Πῶς τά παιδιά σας μουῦνται στό σατανισμό, περιοδ. «Ἐνημέρωσις»(Κύπρου) τ. 12, Αὔγ. 1999)

²⁸ Μ.Ι. τ. 49, 11/2000

²⁹ Ὅπου παρ.

³⁰ Μ.Η. τ. 190, 10/2000

τέτοιες άκραίες ιστορίες τρόμου φυγαδεύεται ό, τι ύγιές και όμορφο έχει απομείνει στις ψυχές τών νέων και έρχεται ή σταδιακή αποκτήνωση.

Στόν τομέα τής μουσικής δηλώνουν θαναμαστές τών Iron Maiden (οί εισαγωγείς αποκρυφιστικών καταστάσεων στή μουσική). Θεωρούν τούς έαυτούς τους « πολύ υπερέφηανους, όταν σέ κάποια σημεία ακούγονται σάν αύτούς»³¹.

Έπιδράσεις στους άλλους

Οί ίδιοι οί C.O.F. θεωρούνται ανανεωτές του black metal και τό πιο έμπορικό συγκρότημα του είδους που δημιούργησε «σχολή» στό είδος μέ πολλούς μιμητές. Η ύποδοχή που είχαν από τούς όπαδούς τής χέβι μέταλ ήταν απρόσμενη ακόμη και για τούς ίδιους: «Η ανταπόκριση που έχουμε είναι έκπληκτική! Φαίνεται ότι αυτό που κάνουμε χτυπά κατ' εϋθείαν στις ψυχές και τίς μαυρίζει» (κιθαρίστας Jian)³²

Δέν μπορεί κάποιος νά ισχυριστεί ότι ακούει μόνον τή μουσική και άδιαφορεί για τούς στίχους και τίς πεποιθήσεις τους. Οί ίδιοι λένε, ότι επιδιώκουν «νά ακούγονται οί στίχοι, ένα στοιχείο που θεωρούμε πολύ σημαντικό»³³.

Αντιδράσεις

Έκτός από τίς καταδίκες παιδιών για μπλοϋζες του συγκροτήματος, συναυλίες τους απαγορεύθηκαν στην Αμερική, ακόμη και ή «Ολλανδική έκκλησία» ζήτησε ν'απαγορευτεί τό βίντεο-κλίπ «From the cradle to enslave»³⁴.

Ακόμη και μέσα στό Internet υπάρχουν σελίδες δημιουργημένες από ανθρώπους που τούς κατηγορούν. Οί C.O.F. απορρίπτουν όσους άσκούν κριτική, χωρίς νά αντιπαραθέτουν επιχειρήματα, αλλά έπιστρατεύοντας κατηγορίες έναντίον τους ως «στενόμυαλους ανθρώπους που δέν έχουν που άλλοϋ νά διαδέσουν τό χρόνο τους» και φθονερούς για τήν έπιτυχία τών C. O. F.³⁵.

Τόν Ιούλιο είχαν προγραμματίσει συναυλία στην Αθήνα στά πλαίσια μεγάλου φεστιβάλ σέ χώρο που είχε παραχωρηθεί από τό Υπουργείο περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, αλλά ματαιώθηκε από τούς ίδιους για προσωπικούς λόγους. Πάντως μάς επισκέφθηκαν τό 1999 και έπαιξαν στή Θεσσαλονίκη και τήν Αθήνα στις 11 και 12 Νοεμβρίου 2000 αντίστοιχα σέ μουσικά κλάμπ (Μύλος – Ρόδον).

³¹ Μ.Η. τ. 143, 2/1996

³² Μ.Ι. τ. 49, 11/2000

³³ Όπου πρ.

³⁴ Μ.Ι. τ. 33, 7/1999

³⁵ Μ.Η. τ. 165, 9/1998

Ἐάν ὁ θεοσοφικοῦ τύπου φυλετικός ἀποκρυφισμός τοῦ Χίτλερ ὀδήγησε στό αἱματοκύλισμα τῆς ἀνθρωπότητας καί σέ φρικαλεότητες ὅπως αὐτές στό Κομμμένο³⁶ οἱ ὁποῖες θά μπορούσαν νά ἀποτελέσουν προσφιλή ταινία τρόμου γιά τούς C.O.F., τότε πού θά βγάλει ὁ σημερινός ἄκρατος ἀπροκάλυπτος καί ἀνεμπόδιστος βαρβαρικός νεοσατανισμός; Εἶναι καιρός πνευματικῆς ἀνασυγκροτήσεως γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν πραγματικῶν «θηρίων τῆς κολάσεως».

Μήπως ὅμως τά παιδιά πού προβάλλουν αὐτό τό μῖσος, ἀντιδρῶν ἔτσι σ' ἓνα περιβάλλον πού δέν τούς πρόσφερε ἀγάπη; Μήπως εἶναι μιά προσπάθεια διαφυγῆς ἀπό μιά ζωή πού εἶχε χάσει τό νόημά της; (ὅταν διώξαμε τόν Θεό ἀπ' αὐτή); Ὅμως, τό μῖσος δέν ἀποτελεῖ λύση στό μῖσος, οὔτε τό βύδισμα στό βαθύτερο σκοτάδι σηματοδοτεῖ τή διέξοδο ἀπό τό σκοτάδι. Παλληκάρι δέν εἶναι ὅποιος τραβᾷ τό κακό στά ἄκρα, ἀντίθετα σ'τή συμβατική κοινωνική λογική, ἀλλ' ὅποιος ἀντιστέκεται στό παρά φύσιν κακό (ἐντός ἢ ἐκτός τοῦ κοινωνικοῦ κατεστημένου) ἀκόμη κι ὅταν αὐτό γίνεται ρεῦμα πού παρασύρει στό διάβα του τήν ἀνθρωπότητα ὅλη.

Ἡ ἁμαρτία καί ἡ ψυχή

Μιά πιστή περιγραφή τοῦ πῶς ἡ ἁμαρτία καί τελικῶς αὐτός ὁ ἴδιος ὁ διάβολος κυριεύει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, πού φθάνει στό σημεῖο νά γίνει « ναός τοῦ σατανᾶ» μᾶς δίνει ἓνας σύγχρονος ἅγιος:

« Ἡ κακία εἶναι ξένη στή φύση τῆς ψυχῆς μας...Ἀλλά ἡ συνάντηση τῆς ψυχῆς μέ τήν ἁμαρτία εἶναι ἐκουσία, δέν τῆς ἔχει ἐπιβληθεῖ...Αὐτός ὁ ξένος, ἡ ἁμαρτία, βαθμιαῖα εἰσδύει στήν ψυχή, βαθμιαῖα αὐξάνει μέσα της καί δικτυώνεται μέ ὅλα τά μέρη, ὡς ὅτου κυριεύσει καί τήν ἴδια τή βάση τῆς ψυχῆς...Ἡ πορεία τῆς διεισδύσεως τῆς ἁμαρτίας στήν ψυχή καί τοῦ ριζώματός της μέσα στήν ψυχή μοιάζει μέ τό ρίζωμα ἑνός μεγάλου δένδρου στά βάρη τῆς γῆς. Ὅπως τό δένδρο μέ τίς ρίζες του εἰσδύει στά βάρη τῆς γῆς, ἔτσι καί ἡ ἁμαρτία, μέ τίς ρίζες της εἰσδύει «εἰς τās νομάς τῶν βαθυτάτων τῆς ψυχῆς ταμείων»... Ἡ ἔνωση αὐτή τῆς ψυχῆς μέ τήν ἁμαρτία μᾶς κάνει νά σκεφτόμαστε ὅτι ἡ ψυχή εἶναι τό σῶμα στό ὁποῖο ντύνεται ἡ ἁμαρτία...ἡ συνύφανση τῆς ἁμαρτίας μέ τήν ψυχή φθάνει σέ τέτοια ἔνωση, ὥστε ὁ ἀνθρωπος ὡς ἀνθρωπος εἶναι ἀπόλυτα ἀνίκανος νά τίς διαχωρίσει.

Ἡ ψυχή βαθμιαῖα δέχεται ὅλες τίς ιδιότητες τῆς ἁμαρτίας, μορφώνεται σύμφωνα μέ τήν εἰκόνα τῆς ἁμαρτίας, ὁμοιώνεται μέ τόν διάβολο καί ἀποβαίνει «κοινωνική καί ἀδελφή δαιμόνων». Ἀνεκαθεν ὄντας ἡ ψυχή ὅλη φῶς, ὅλη ὀφθαλμός, τώρα γίνεται σκοτεινή καί τυφλωμένη, διότι «τετύφλωται ὑπό τοῦ σκότους τῆς ἁμαρτίας».

³⁶ Περιοδ. «Πρός τήν Νίκη» τ. 609, Νοεμ. 2000

..Ἡ τυφλωμένη ψυχὴ στά σκοτεινά βάθη ἔχει τὴν ἁμαρτία ὡς δημιουργικὴ ἐνέργεια. Ἡ ἁμαρτία κατὰ τὴν «οὐσία» τῆς εἶναι σκοτάδι, ἓνα πυκνὸ καταπέτασμα, πού ὁ διάβολος τοποθετεῖ ἀνάμεσα στό θεό καί τὴ θεοειδῆ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμαρτάνοντας ἡ ψυχὴ ντύνεται τό σκοτάδι τό πυκνὸ καί πονηρό... Τό κακό καί ἀκάθαρτο πνεῦμα ζώντας μέσα στήν ψυχὴ τὴν κάνει κακὴ καί μολυσμένη...Ἡ ἁμαρτία εἶναι λέπρωσις, κάνει τὴν ψυχὴ λεπρῆ...Ὅπου ἐγκαθιδρύεται τό κακό, ἐκεῖ ἐγκαθιδρύεται καί ὁ θάνατος».

«Τά μικρόβια τῆς ἁμαρτίας μολύνουν τὴν ψυχὴ ὡς τά κατώτατα μέρη, εἰσδύουν σέ ὅλα τά μέλη τῆς, ὡς ὅτου περάσουν καί τόν ὀφθαλμό τῆς, τό νοῦ. Ὁ νοῦς βαθμιαίᾳ γίνεται ἀμαρτωλός, λέει ὁ ἅγ. Μακάριος. Ἀφοῦ γίνεαι ἀμαρτωλός, ὁ νοῦς ντύνεται τό διάβολο. Ὁ Σατανᾶς κατέχει τό νοῦ. Καί μάλιστα ὁ νοῦς φθάνει σέ σημεῖο ἀμαρτωλότητος πού νά καταντᾶ «ναός τοῦ Σατανᾶ», ὅπου λατρεύεται ὁ Σατανᾶς μέ τίς λεγεῶνες τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, πού πλημμυρίζουν τό νοῦ μέ τὴ δυσωδία τους.

Τό βασιλικὸ μέρος τῆς ψυχῆς, ὁ νοῦς, μέ τόν ὁποῖο καθορᾶται ἡ Θεότητα εἶναι ὁ κύριος στόχος τῆς δραστηριότητος τοῦ Σατανᾶ. Μέ τὴν παράβαση τοῦ Ἀδάμ ὁ Σατανᾶς πετυχαίνει τό στόχο του...ὁ ἄλλοτε βασιλιάς τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος, ὁ νοῦς, γίνεται δοῦλος τῆς ἁμαρτίας καί μέσα του ἔρπει καί φωλιάζει ὁ ὄφις τῆς ἁμαρτίας, ὁ ὁποῖος διασκορπίζει τὴν κακία στό νοῦ...ὁ ἄλλοτε ἐλεύθερος, γίνεται δέσμιος τῆς ἁμαρτίας καί τόν περικυκλώνουν «τά τείχη τῆς κακίας». Ἀποκλεισμένος ἀπό τὴν ἁμαρτία ὁ νοῦς, ἐκδηλώνει τὴ δραστηριότητά του μέσα ἀπό τὴν κατηγορία τῆς ἁμαρτίας...

Ἡ ἁμαρτία δέν πραγματοποιεῖται ἐξω ἀπό τὴ βούληση...Ἡ βούληση εἶναι ὁ ἀγωγός, μέσα ἀπό τόν ὁποῖο τό κακό διοχετεύεται στόν ἄνθρωπο...³⁷

Ἀλλά ἀκόμη καί γιὰ τόν ἄνθρωπο πού ζεῖ μέσα σ' αὐτὴ τὴν τραγικὴ κατάσταση πού τυραννεῖ καί καταδυναστεύει τό νοῦ καί τὴν ψυχὴ, ὑπάρχει φῶς. Στό χεῖρ του εἶναι νά τό δεχθεῖ ἡ ἀγάπη ὅμως γιὰ τὴν ἁμαρτία καί ὁ ἐσωτερικὸς ἔλεγχος πού αἰσθάνεται ἀπ' αὐτό τόν φέρνει στό σημεῖο ὅχι ἀπλῶς νά τό ἀρνηθεῖ, ἀλλά νά τό μισήσει.

«Σ' ὁλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος ὁ Θεάνθρωπος εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀληθινὴ ἀγάπη, ζωὴ, φῶς, ἀθανασία, αἰωνιότητα, ἀλλά οἱ ἄνθρωποι Τόν μισοῦν, γιὰτὶ ἀγάπησαν τὴν ἁμαρτία, τό σκοτάδι, τό θάνατο (Ἰω. 15, 18-16, 4). Ὁ Σωτὴρ Χριστὸς ἦλθε στόν κόσμο γιὰ νά σώσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τό κακό καί τὴν ἁμαρτία. Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι ἀγαπώντας τὴν ἁμαρτία καί τό κακό, δέν ἀγαποῦν τό Σωτὴρα, πού ἐκμηδενίζει αὐτό ἀκριβῶς πού τοὺς εἶναι τόσο προσφιλές καί εὐχάριστο, τὴν ἁμαρτία δηλ. Καί τό κακό. Τό σκοτάδι μισεῖ τό φῶς, τό κακό μισεῖ τό ἀγαθό, ὁ διάβολος μισεῖ τό Θεό (πρβλ. Ἰω. 3, 19-20). Γιὰ τόν ἴδιο λόγο οἱ φιλαμαρτήμονες ἄνθρωποι μισοῦν καί τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. Διότι οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἐναντιώνονται στοὺς φιλόκοσμοι ἀνθρώπους καί ἀντιπαραθέτουν: κατὰ τοῦ κακοῦ τό ἀγαθό τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τοῦ σκοτοῦς τό θεῖο φῶς, κατὰ τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀρετὴ, κατὰ τοῦ θανάτου τὴ θεῖα ἀθανασία, κατὰ τοῦ ψεύδους τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, κατὰ τοῦ διαβόλου τό Θεό. Ὁ κόσμος ὅμως τά μισεῖ ὅλα αὐτά, διότι εἶναι βυθισμένος στό κακό, τὴν ἁμαρτία, τό θάνατο, τό ψεῦδος καί τό διάβολο (Ἰω. 16, 18-19)³⁸.

³⁷ π. Ἰουστίνου Πόποβιτς, Ὁδὸς Θεογνωσίας, ἐκδ. Γρηγόρη, Ἀθήνα 1984, σελ. 32-35, 40-43.

³⁸ ὅπου πρ. 318-319

Ὁ μεγαλύτερος πάντως κίνδυνος παραμένει ἡ ἀπελπισία. Γι' αὐτό ὁ γέροντας Παῖσιος ἔλεγε: «Νά μήν ἀπελπίζονται ὅσοι βρίσκονται μέσα στόν κόσμο, ὅταν εἶναι κυριευμένοι ἀπό πολλά πάθη καί ἡ φύση τους εἶναι ἄτακτη καί τρέχει μέ ὀρμή στήν κατηφόρα, ἀλλά νά ἐλπίσουν στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καί νά στρίψουν τό τιμόνι τῆς γερῆς τους μηχανῆς στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀνηφόρας, καί πολύ γρήγορα θά προσπεράσουν ἄλλες βραδυκίνητες μηχανές πού τρέχανε μπροστά ἀπό πολλά χρόνια στό δρόμο τοῦ Θεοῦ»³⁹.

Σημείωση: Οἱ παραπομπές εἶναι ἀπό τά περιοδικά τοῦ εἴδους: Metal Hammer (M.H.), Metal Invader (M.I.) καί Razor (R)

³⁹ Πρεσβ. Διονυσίου Τάτση, Διδαχές Γερόντων, 1996, σελ. 59